

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 28 FEBR. 1903.

Sedan vid början af sammanträdet protokollet från senaste sammanträdet blifvit uppläst och godkänt, meddelade ordföranden, prof. AURIVILLIUS, att sedan dess till medlemmar af Föreningen invalts: fil. stud. W. KAUDERN, Stockholm, direktör G. LIND, Experimentalfältet, ingenjör E. W. EDLING, Stockholm, fil. kand. W. M. AXELSSON, fil. mag. H. FEDERLEY, fil. kand. TH. JÄRVI och fil. kand. A. J. SILFVENIUS, alla de senare från Helsingfors. Under sammanträdet valdes fröken ESTHER LARSÉN, Stockholm, till ledamot af Föreningen.

Den ene af revisorerna, grosshandlaren K. KNUTSON, föredrog härefter revisionsberättelsen för 1902, och beviljades enligt i berättelsen ingående förslag full och tacksam decharge åt styrelsen samt kassaförvaltaren.

Föredraget för aftonen hölls af assistenten vid Statens Entomologiska Anstalt fil. kand. A. TULLGREN och handlade »Om våra nordiska spindlars bon och fångstnät».

Först beskrefvos de mycket fulländade spinnverktygen: spinnvårtorna med sina å hvarje vårta till 60 å 150 uppgående spolar, i hvilkas spetsar spinnkörtlarne utmynnade. Hos våra nordiska spindlar är antalet vårtor sex, placerade å bakre delen af abdomens undre sida. Vid trådens tillverkning utpressas från spolarne spinnvätskan. Denna stelnar i luften till ytterst fina trådar, som sedermera sammanspunna bilda den enkla tråden i spindelns väfnad. Dels torra, dels klubbiga trådar kunna alla spindlar tillverka; härvid fungera olika körtlar. Vissa släkten

äga ett extra, reduceradt spinnvärtpar, det s. k. cribellum, med hvars tillhjälp uppluddade band eller flockar förfärdigas.

Efter att i korthet ha berört de olika åsikterna rörande spindlarnas systematik öfvergick föredraganden till att redogöra för några mera typiska nätformer och bon. Så beskrefs att börja med den vanliga korsspindelns nät och sättet, hvarpå spindeln går till väga vid förfärdigandet af detsamma. Efter att ha från oftast en upphöjd plats pressat ut en tråd, som med vinden förts bort och slutligen fastnat vid något föremål, spännes en kraftig ram af trådar, som ofta genom påläggning af en eller annan extratråd ytterligare förstärkes. I denna ram drages en tråd diametralt, och från dennas mittpunkt spännes ett antal radier. I nätets centrum bildas en finmaskig centralplatta. Ett stycke från denna börjar spindeln sedermera utöfver radialtrådarna uppdraga en mer eller mindre tät spiral. Korsspindelarnes familj har att uppvisa dels vertikalt, dels horisontellt ställda nät. De senare äro de vanligaste. En del arter förfärdiga nät med ganska oregelbundna ställningar.

Från centralplattan går alltid en ledtråd till spindelns bo eller gömsle, i hvilket han under dagen sitter dold. Förmedelst denna ledtråd kan djuret med lätthet erfar, om något lämpligt byte fastnat i nätet. Han skyndar då genast fram, dödar och suger ur detsamma eller väfver in det för att längre fram suga ur det. Skulle en större insekt, ett bi eller en geting, ha fastnat, aktar spindeln sig visligen för att angripa densamma. Särskildt egendomligt nät bygger släktet *Hyptiotes*. Det är nämligen triangelformigt och utgör en sektor af ett normalt korsspindelns nät. När bytet skall fångas eller ytterligare trasslas in i nätets trådar, skakar spindeln nätet ryckvis genom att ömsevis hala in eller släppa efter en af nätets grundtrådar, den nämligen som går ut från sektorns spets.

Bona, som äfven ofta tjäna till förvaringsrum för kokongerna, variera i hög grad till sin form och byggnad. Särskildt egendomligt var ett af en liten *Clubiona*-art byggdt bo i toppen af *Iris*-blad. Bladspetsen var nämligen omböjd, så att en synnerligen kraftig, sluten bostad åt djuret och dess kokong hade bildats. Genom att bygga i toppen af ett dylikt blad blefvo ungarne tillräckligt högt exponerade för att lämpligen kunna, när

de framkommo, sprida sig till närgränsande växter. Vidare omnämndes vattenspindelns bobyggnader. Hopp- och jaktspindlarne bygga enkla hålor eller säckar samt sakna planmässigt byggda nät.

Föredraget belystes af större teckningar och i sprit förvarade spindlar samt spindelbon.

I sammanhang med det utförliga och med intresse åhörda föredraget yttrade sig professorerna LAMPA, SJÖSTEDT och AURIVILLIUS. Den förre bragte spindlarnas »luftsegling» på tal. Prof. SJÖSTEDT förevisade gångar eller bon af »fågelspindlar» och meddelade, liksom prof. AURIVILLIUS, drag ur dessa spindlars lefnadsvanor.

Filip Trybom.

SÄLLSYNTARE SKALBAGGFYND.

Den 4 oktober innevarande höst anträffades af herr AXEL JOSEPHSON vid Uggleviken nära Stockholm ett ex. af *Nemotoma elongatum* L., som öfverlämnats till Riksmuseet, där svensk ex. af denna art hittills saknats. Arten har inom Sverige förut tagits i Bohuslän och vid Uppsala.

Från postexpeditören herr B. VARENIUS hafva följande af honom gjorda fynd blifvit meddelade: *Bembidium paludosum* PANZ., funnen tämligen talrikt i juli månad innevarande år på stranden af Ätran vid komministerbostället Hagen i Vg.; *Dictyoptera minuta* FAB., funnen vid Engelholm, *Scymnus rubromaculatus* GOEZE (= *pymæus* FOURCR.), i Påhlsjö skog vid Helsingborg samt *Eudectus Giraudi* REDTB. vid Skärälid i Kristianstads län.